

**Lag,
angående ansvarighet för skada, i följd av järnvägs drift;
gifven Stockholms slott den 12 Mars 1886,**

Vi OSCAR, med Guds nåde, Sveriges, Norges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: det Vi, med Riksdagen, funnit gott förordna som följer:

1 §.

Med järnväg förstås i denna lag sådan staten - eller annan tillhörig järnväg, å vilken befordran af person eller gods verkställes medelst ångkraft.

Varder, under pågående anläggning af järnväg, densamma eller någon del därav befares med användande av ångkraft, skall äfven i afseende å sådan ofullbordad järnväg denna lag tillämpas

2 §.

Har i följd av järnvägs drift någon ljugit döden eller lidit kroppsskada och ligger vållande dertill järnvägens förvaltning eller betjening till last skall järnvägens innehafvare utgifva skadestånd enligt de i strafflagen stadgade grunder om han sjelf vållat skadan.

3 §.

Varder till följd av järnvägs drift någon, som är anställd i järnvägens tjänst eller arbete, under förrättandet deraf dödad eller skadad, vare ändå att icke någon annan af järnvägens förvaltning eller betjening vållat skadan, järnvägens innehafvare skyldig gälda skadestånd, der icke han som skadan led, genom öfverträdelse af gällande föreskrifter eller annan grof vårdslöshet sjelf ådragit sig skadan.

Har skadan skett i följd af annan järnvägs drift, och är icke denna järnvägs innehafvare på grund af 2 § pliktig ersätta skadan, hafve innehavaren af den järnväg, i hvars tjänst eller arbete den dödade eller skadade var stadd, samma skyldighet ått gälda skadestånd, som enligt livad nyss är sagdt skolat åligga honom, om skadan timat i följd af driften af hans egen järnväg.

4 §.

Är den, som lidit kroppsskada, i följd deraf berättigad att från kassa, som helt och hållet eller till väsentlig del bildats genom bidrag af järnvägens innehafvare, erhålla pension eller annat understöd, eller har den skadade på bekostnad af järnvägens innehafvare blifvit försäkrad mot olycksfall, skall, i den mån skadan sålunda varder ersatt, järnvägens innehafvare njuta befrielse från ersättningsskyldighet.

5 §.

Kommer eld lös från lokomotiv eller från eldstad i annat jernvägsfordon, och sker derigenom skada å fast egendom eller å lös egendom, som icke af jernvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagits, ersätte jernvägens innehafvare skadan.

Har egaren af den skadade egendomen, genom underlåtenhet att fullgöra honom jemlikt åtagande eller på annan grund åliggande skyldighet mot jernvägens egare eller innehafvare, sjelf föranledt skadan, vare han icke berättigad till ersättning. Ar han jemlikt åtagande eller på annan grund pliktig att sjelf vidkännas den från jernvägstrafiken härrörande eldfara, vare han ej heller till ersättning berättigad, den icke skadan har sin orsak i vårdslöshet vid jernvägens drift.

Är skadan, utan att hafva sin orsak i sådan vårdslöshet, föranledd derigenom, att annan än jernvägens innehafvare, efter det jernvägens anläggning påbörjades, utanför jernvägens område på kortare afstånd från närmaste jernvägsspår än 30 meter upplagt brännbart löst gods utan säkert skydd, eller uppfört byggnad af lätt antändligt ämne eller täckt förut uppförd byggnad med sådant ämne, eller vidtagit annan dylik åtgärd, som uppenbarligen väsentlig mån ökat den från jernvägstrafiken hotande eldfara; då vare jernvägens innehafvare från ersättningskyldighet fri.

6 §.

Varder annorledes, än i 5 § sägs, gods, som icke af jernvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagits, i följd af jernvägens drift skadadt, och ligger vållande därtill jernvägens förvaltning eller betjening till last, ersätte jernvägens innehafvare skadan.

7§

Låter innehafvare af jernväg driften af densamma i större eller mindre omfattning besörjas af personer som icke äro i jernvägens tjenst anstälde, skola dessa, så vidt angår den befattning de taga med jernvägens drift, i afseende å bestämmelserna i 2, 5 och 6 §§ anses såsom tillhörande jernvägens förvaltning eller betjening.

8 §.

Begagnas bangård eller annat jernvägsområde af två eller flera jernvägar gemensamt, svara för skada, som der i följd af ena eller andra jernvägens drift timar af sådan beskaffenhet som i 2 eller 6 § sägs, innehafvaren af den jernväg, hvars förvaltning eller betjening vållat skadan. Är skadan vållad af personer, anstälde vid särskilda jernvägar, vare dessa jernvägars innehafvare, en för alla och alla för en, ansvarige för skadan och dela sins emellan densamma i förhållande till den större eller mindre skuld, som pröfvas ligga hvarderas förvaltning eller betjening till last.

Är skadan sådan, som i 5 § sägs, svara därför innehafvaren af den jernväg, från hvars fordon elden kommit.

9 §.

Jernvägs egare, som åt annan öfverlåter nyttjanderätten till sin jernväg, vare för skada, som derefter i följd af jernvägens drift timar, ansvarig lika som jernvägens innehafvare, dock ej med annan sin egendom, än jernvägen och hvad dertill hör enligt 1 § af förordningen angående lagfart, inteckning och utmätning af jernväg med mera den 15 oktober 1880; och må egaren söka sitt åter af jernvägens innehafvare:

10 §.

Hvar, som vill fordra skadestånd enligt denna lag, skall inom två år från den dag, då skadan timades, sin talan hos domstol anhängiggöra. Försummas det, hafve han sin talan förlorat.

11 §.

Hvad järnvägs egare eller innehafvare utgifvit i skadestånd, eger han söka åter af den, som skadan vållat, der icke denne sjelf lidit skadan och enligt 3 § är berättigad att därför njuta ersättning.

12 §.

I fråga om järnvägs egares eller innehafvares ansvarighet för skada å gods, som järnvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagit, gälle hvad derom är eller framdeles varder särskildt stadgadt. ,

Denna lag träder i kraft den 1 Januari 1887.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafve Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt Kongl. sigill bekräfta låtit.
Stockholms slott den 12 Mars 1886.

OSCAR.
(L. s.)

NILS VON STEYERN.

Inläst av Värmlands Brandhistoriska Klubb i augusti 2009. Stavningen är som i originalet förutom i rubriken där järnväg stavas modernt